

SLOVO ŽIVOTA

Leden 2026

„Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni.“ (Ef 4,4)1

V Týdnu modliteb za jednotu křesťanů² jsme vyzváni, abychom zaměřili svou pozornost zejména na jedno téma z Pavlova listu Efezanům. V takzvaných listech z vězení se obrací ke svým adresátům a vybízí je, aby vydávali věrohodné svědectví o své víře prostřednictvím jednoty. Ta je založena na jedné víře, jednom Duchu, jedné naději a jen díky ní lze vydávat svědectví o Kristu jako o „těle“.

„Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni.“

Pavel nás vyzývá k naději. Co je to naděje a proč jsme vybízeni, abychom ji žili? Je to výhonek a dar, který máme za úkol střežit, rozvíjet a dobře využívat pro dobro všech. „Křesťanská naděje nám přisuzuje onu úzkou linii horského hřebene, onu hranici, kde naše povolání vyžaduje, abychom se každý den a každou hodinu rozhodovali být věrní Boží věrnosti vůči nám.“ Naše povolání, povolání křesťanů není jen záležitostí mezi jednotlivcem a Bohem, ale je to „svolání“, to znamená, že jsme povoláni společně, je to výzva k jednotě mezi těmi, kdo se snaží žít podle evangelia.

V promluvách a spisech Chiary

Lubichové často nacházíme výslovné odkazy na jednotu, která je vlastní její spiritualitě – je plodem Ježíšovy přítomnosti mezi námi. A tato přítomnost je zdrojem hlubokého štěstí.

„Je-li jednota pro křesťana tak důležitá, vyplývá z toho, že nic není tak v rozporu s jeho povoláním jako právě zanedbávání jednoty. A proti jednotě se člověk prohřešuje vždy, když podlehně pokušení individualismu, které se stále znovu opakuje a které ho vede k tomu, aby dělal věci na vlastní účet, aby se nechal vést pouze svým vlastním úsudkem, osobním zájmem nebo prestiží a ignoroval druhé, jejich potřeby, jejich práva, nebo jimi dokonce pohrdal.“

„Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni.“

V Guatemale je dialog mezi příslušníky různých křesťanských církví velmi živý. Ramiro nám píše: „Společně se skupinou lidí z různých církví jsme připravili Týden modliteb za jednotu křesťanů. Součástí programu byl umělecký festival připravený společně s mladými lidmi a různé obřady v jednotlivých církvích. Katolická biskupská

konference nás požádala, abychom na tuto zkušenost navázali a připravili také společné sdílení se skupinou katolických biskupů a lidí z různých církví, kteří přijeli z

celé Ameriky na setkání u příležitosti 1700. výročí Nicejského koncilu. Kromě těchto aktivit velmi silně zakoušíme jednotu mezi námi všemi a plody, které přináší – bratrství, radost a pokoj.“